

SKRIFTLIGT SPÖRSMÅL

Gradering vid värdering av vattenområden i samband med arvs- och gåvobeskattningen samt förenhetligande av skatteförvaltningens praxis

Till riksdagens talman

Undertecknad har i ett tidigare skriftligt spörsmål (597/2013) denna höst ställt frågan ” Vad ämnar regeringen göra för att värderingen av vattenområden i samband med arvs- och gåvobeskattningen blir mer skälig och vilka åtgärder ämnar regeringen vidta för att det vid värderingen av ett vattenområde bättre än tidigare beaktas de enskilda vattenområdenas olika särdrag och på vilket sätt särdragen påverkar vattenområdets gängse värde?”

I sitt svar till ovannämnda spörsmål konstaterar finansminister Urpilainen bland annat att ” I Skatteförvaltningens anvisning betonas att värderingen av vattenområden fastställs från fall till fall och att värdet på ett område i enskilda fall kan höjas eller sänkas på basis av områdets särdrag. De särdrag som nämns i anvisningen är bland annat grustäkter, naturskyddsområden och förvarsmaktens områden. Enligt anvisningen fastställs värderingen från fall till fall utgående från områdets egenskaper. Följaktligen beaktas i Skatteförvaltningens anvisning på ett sakligt sätt de särdrag som hänför sig till värderingen av ett område, men anvisningen främjar en likvärdig värdering av tillgångar som erhållits genom arv eller som gåva.”

Undertecknad anser fortfarande att skatteförvaltningens anvisningar borde i större utsträckning än tidigare beakta de enskilda vattenområdenas olika särdrag och hur dessa särdrag påverkar vattenområdets gängse värde. Såsom tidigare konstaterats i det ovannämnda skriftliga spörsmålet (597/2013) har det utgångsmässiga antagandet om att ett vattenområdes gängse värde är 80 euro per hektar enligt uppgift i många fall orsakat problem. Till exempel i den åboländska skärgården finns fastigheter med betydande vattenområden. Som exempel kan nämnas en fastighet där det tillhörande vattenområdet omfattar ca 2 800 hektar. Om skatteförvaltningens antagande om att det gängse priset för vattenområdet är 80 euro per hektar följs, skulle det i det nämnda exemplet betyda att vattenområdet värderas till 224 000 euro.

Ett sätt att göra värderingen av vattenområden i samband med arvs- och gåvobeskattningen mer skälig kunde vara att tillämpa en liknande gradering av värdet som vid värderingen av t.ex. byggnadsplaster på glesbygden.

Graderingen kunde t.ex. ske så att ett vattenområdes graderas till 100 procent av värdet till den delen vattenområdets areal understiger 300 hektar. Den delen av vattenområdet som överstiger 300 hektar men understiger 600 hektar kunde graderas till 50 procent av värdet. Därefter skulle den delen av vattenområdet som överstiger 600 hektar men understiger 1000 hektar graderas till 25 procent av värdet. Den delen av vattenområdet som överstiger 1000 hektar kunde graderas till 10 procent av värdet. Genom en gradering skulle värderingen av stora vattenområden i samband med arv- och gåvobeskattningen bli skäligare.

I detta sammanhang är det även skäl att notera att det enligt uppgift har förekommit vissa fall där skatteförvaltningens olika enheter värderat vattenområden på ett mycket varierande sätt. I vissa regioner värderas vattenområdet närmast kategoriskt enligt antagandet 80 euro per hektar. I andra regioner har vattenområdets värderats att vara lika med noll euro. Med tanke på en jämlik behandling av medborgarna vore det skäl att förenhetliga praxisen i de olika enheterna.

Med hänvisning till det som anförs ovan får jag i den ordning 27 § riksdagens arbetsordning föreskriver ställa följande spørgsmål till den minister som saken gäller:

Ämnar regeringen vidta åtgärder för att skatteförvaltningen i framtiden kunde använda sig av gradering vid värderingen av vattenområden i samband med arvs- och gåvobeskattningen?

Ämnar regeringen vidta åtgärder för att skatteförvaltningens olika enheters praxis kring värderingen av vattenområden i samband med arvs- och gåvobeskattningen blir mer enhetlig?

Helsingfors den 20 december 2013

Thomas Blomqvist /sv